

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การปกครองท้องถิ่นนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่ง ทั้งในแง่การพัฒนาชุมชนและการปกครองในระบบประชาธิปไตย และยังเป็นเรื่องที่สำคัญเพราะสังคมในปัจจุบันมีลักษณะที่กว้างใหญ่ และมีอาณาเขตใหญ่โดยอ้อมยากที่รัฐบาลกลางจะดูแลได้อย่างทั่วถึง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องกระจายอำนาจ เพื่อให้ท้องถิ่น ได้ช่วยเหลือตนเอง และยังมีส่วนช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐบาล ในแง่ที่ว่าผู้ที่อยู่ในท้องถิ่น และผู้นำส่วนท้องถิ่นย่อมเข้าใจถึงปัญหาและความต้องการของคนในท้องถิ่น ได้ดีกว่าคนต่างถิ่น ในการนี้ยังทำให้ท้องถิ่นรู้จักการแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง (ลิขิต ธีรเวคิน, 2539 : 314)

ซึ่งจากแนวความคิดในการให้ประชาชนในท้องถิ่น ได้ปกครองและบริหารกันเอง นั้น มีความสัมพันธ์กันอย่างมาก กับแนวความคิด ในการกระจายอำนาจ การปกครอง (Decentralization) และหลักการกระจายอำนาจการปกครองนี้ มีเพื่อให้ท้องถิ่นสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้โดยมีความเป็นอิสระปลอดจากการที่มาจากรัฐบาล มีความสามารถที่จะสนองความต้องการของพลเมืองในท้องถิ่น ได้ (ชูวงศ์ ฉายะบุตร, 2539 : 15)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มีผลใช้บังคับโดยสมบูรณ์ ตั้งแต่วันที่ 11 ตุลาคม 2540 และรัฐธรรมนูญฉบับนี้นับเป็นฉบับที่ 16 ของประเทศไทย ซึ่งถือว่าเป็นรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน ที่มีการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นทั้งตนเองและตัดสินใจในกิจการท้องถิ่น ได้เอง โดยองค์กรปกครองท้องถิ่นทั้งหลาย มีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ สมาชิกสภาท้องถิ่นต้องมาจากการเลือกตั้งคณะผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นให้มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน หรือมาจากความเห็นชอบของสภาท้องถิ่น ในการนี้การเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น และคณะผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ให้ใช้วิธีออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับ และการกำกับดูแลองค์กรปกครองท้องถิ่น ต้องทำหน้าที่ กำกับ ตามที่กฎหมายบัญญัติ เพื่อการคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นหรือประโยชน์ของประเทศ เป็นส่วนรวม (คณิน บุญสุวรรณ , 2540 : 328-331)

รัฐบาลและกระทรวงมหาดไทย มีนโยบายที่จะพัฒนาและส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ซึ่งนโยบายสำคัญประการหนึ่งก็คือ การกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่นในระดับพื้นฐานนั่นก็คือ “ตำบล” เพื่อเป็นการสร้างรากฐานของระบอบประชาธิปไตยให้มั่นคง โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานระดับตำบล และปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารในระดับตำบลให้เกิดความคล่องตัว รวมทั้งสนับสนุนให้ท้องถิ่นมีทรัพยากรเพื่อการบริหารอย่างเพียงพอที่จะก่อให้เกิดการพัฒนาต่อท้องถิ่นอย่างทั่วถึง รัฐบาลจึง

ปรับปรุงฐานะของสภาตำบลเสียใหม่ให้เป็นนิติบุคคล เพื่อให้สามารถรองรับการกระจายอำนาจ ไปสู่ประชาชนได้มากยิ่งขึ้น ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ซึ่งเริ่มใช้บังคับในเดือนมีนาคม 2538 โดยยกฐานะสภาตำบลซึ่งมีรายได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นเป็น องค์การบริหารส่วนตำบล มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วยสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งตามพระราชบัญญัติดังกล่าว องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมตามมาตรา 66

ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายมาตรา 67 องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

1. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
2. รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
3. ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
4. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
5. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
6. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
7. คุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย

ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย มาตรา 68 องค์การบริหารส่วนตำบล อาจจัดทำกิจการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

1. ให้มีน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค และการเกษตร
2. ให้มีและบำรุงการไฟฟ้า หรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
3. ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
4. ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุมการกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจ และสวนสาธารณะ
5. ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร และกิจการสหกรณ์
6. ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
7. บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
8. การคุ้มครอง ดูแล และรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
9. หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
10. ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
11. กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์

นอกจากนี้ ยังดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พระราชบัญญัติ ภาษีป้าย พ.ศ. 2510 พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และองค์การบริหารส่วนตำบลอาจทำกิจการนอกเขตองค์การบริหารส่วนตำบล หรือร่วมกับสภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อกระทำการกิจการร่วมกันได้ ทั้งนี้ เมื่อได้รับความยินยอมจากสภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง และกิจการนั้นเป็นกิจการที่จำเป็นต้องทำ และเป็น การเกี่ยวเนื่องกับกิจการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตน

จากที่กล่าวมาข้างต้นพอที่จะสรุปบทบาท หน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนและท้องถิ่นในด้านต่างๆ คือ

1. ก่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ ในด้านการพัฒนา และส่งเสริมอาชีพ และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
2. ก่อให้เกิดการพัฒนาทางการเมืองในเรื่องของการกระจายอำนาจให้กับท้องถิ่นในระดับตำบล การพัฒนาทางการบริหารของประชาชน โดยให้ประชาชนเป็นผู้บริหารให้เกิดความก้าวหน้าของชุมชนตนเอง
3. การพัฒนาทางด้านสังคม และวัฒนธรรม
4. การพัฒนาทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

นับแต่มีพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 องค์การบริหารส่วนตำบล จะเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นในชุมชนชนบท จะมีตัวแทนประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและทำการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง โดยอาศัยเงินรายได้จากภาษีอากรที่จัดเก็บจากในท้องถิ่นของตนเอง กับที่รัฐบาลจัดสรรให้และเงินอุดหนุนจากรัฐบาล อย่างไรก็ตาม การมีตัวแทนของประชาชนเข้าไปทำหน้าที่บริหารงานให้กับท้องถิ่น ยังไม่เป็นการเพียงพอ เนื่องจากการพัฒนาประเทศในปัจจุบัน จำเป็นต้องอาศัยผู้มีวิชาความรู้ และความสามารถในวิทยาการสมัยใหม่ จะต้องมี การวางแผนในการพัฒนา และการให้บริการประชาชน ตามหลักการปกครองท้องถิ่น หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นจะต้องมีบุคลากรของตนเอง นอกจากนี้จะมีตัวแทนของประชาชนเข้าไปบริหารงานให้กับท้องถิ่นแล้ว ยังจะต้องมีบุคลากรปฏิบัติงานประจำเป็นของตนเอง ซึ่งกฎหมายได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมี “พนักงานส่วนตำบล” ตามพระราชกฤษฎีกา ระเบียบพนักงานส่วนตำบล พ.ศ. 2539 เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2539

จากสภาพดังกล่าวจึงน่าจะหยิบยกเอาปัญหานี้ขึ้นมาทำการศึกษาวิจัยถึงบทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังขององค์การบริหารส่วนตำบล ก็อาจจะสะท้อนให้เห็นถึงการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลว่าสัมฤทธิ์ผลตามที่กำหนดไว้หรือไม่ และมีความเหมาะสมที่เป็นองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นเพียงใด โดยจะทำการศึกษาจากทรรณะของบุคคล 2 กลุ่ม ได้แก่ คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล ซึ่งเป็นกลุ่มบุคคล ที่เป็นผู้ปฏิบัติและมีส่วนเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิด กับองค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้ทราบถึงบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลมากกว่ากลุ่มอื่น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาบทบาทด้านต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในทรรณะของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล ที่ได้ปฏิบัติจริงตามที่กฎหมายกำหนดและนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนด
2. เพื่อศึกษาบทบาทด้านต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในทรรณะของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล ที่คาดหวังไว้ทั้งบทบาทตามที่กฎหมายกำหนด และนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนด
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบบทบาทที่ปฏิบัติจริงหรือที่เป็นจริง และบทบาทที่คาดหวังขององค์การบริหารส่วนตำบล ในทรรณะของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลและพนักงานส่วนตำบลว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ แยกต่างกันประการใด
4. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลทำให้บทบาทที่เป็นจริง และบทบาทที่คาดหวัง ในทรรณะของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล แยกต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงลักษณะการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลว่ามีความแตกต่างในความคาดหวังและการปฏิบัติจริงเช่นใด ในทรรณะของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล
2. ทำให้ทราบถึงความคาดหวังที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านต่าง ๆ ว่ามีลักษณะเช่นใด เพื่อจะนำไปปรับปรุง หรือวางแผนให้การทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมีประสิทธิภาพ
3. ทำให้ทราบถึงบทบาทที่แท้จริง และบทบาทที่คาดหวังในทรรณะของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล ซึ่งจะเป็นข้อมูลประกอบในการเรียนการสอนวิชาการศึกษาทั่วไป

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยทำการศึกษาจากคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล ที่ให้ทรงสนะเกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลใน 4 ด้าน ดังนี้

1. บทบาทในด้านพัฒนาทางเศรษฐกิจในด้านพัฒนา และส่งเสริมอาชีพและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
2. บทบาทในด้านพัฒนาทางด้านการเมือง ในเรื่องของการกระจายอำนาจให้กับท้องถิ่นในระดับตำบลและพัฒนาทางการบริหารของประชาชน โดยให้ประชาชนเป็นผู้บริหารให้เกิดความก้าวหน้าของชุมชนตนเอง
3. บทบาทในด้านพัฒนาทางสังคม และวัฒนธรรม
4. บทบาทในด้านพัฒนาทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทั้งนี้โดยทำการศึกษาเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งประกอบด้วย อบต. จำนวน 31 แห่ง มีคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล 217 คน และพนักงานส่วนตำบล 103 คน รวมเป็นกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 320 คน ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 จำนวน อบต. และจำนวนประชากรของ อบต. ที่ใช้เป็นกลุ่มเป้าหมายในการวิจัย

ที่	องค์การบริหารส่วนตำบล	จำนวนประชากรทั้งหมด		ระดับชั้น อบต.
		คณะกรรมการ บริหาร อบต.	พนักงาน ส่วนตำบล	
1	เทพารักษ์ (อ.เมืองฯ)	7	3	3
2	บางด้วน	7	3	3
3	บางโปรง	7	3	3
4	บางเมือง	7	4	1
5	แพรกษา	7	4	1
6	คลองด่าน (อ.บางบ่อ)	7	3	2
7	คลองนิมิตประชารา	7	3	5
8	คลองสวน	7	3	5
9	บางบ่อ	7	4	1
10	บางพลีน้อย	7	3	3
11	บางเพรียง	7	3	3

ที่	องค์การบริหารส่วนตำบล	จำนวนประชากรทั้งหมด		ระดับชั้น อบต.
		คณะกรรมการ บริหาร อบต.	พนักงาน ส่วนตำบล	
12	บ้านระกาศ	7	3	2
13	เป็ริง	7	3	4
14	บางแก้ว (อ.บางพลี)	7	4	1
15	บางโกลง	7	4	1
16	บางปลา	7	4	1
17	บางพลีใหญ่	7	4	1
18	ราชาเทวะ	7	4	1
19	หนองปรือ	7	3	5
20	บางเสาธง (อ.บางเสาธง)	7	4	1
21	ศรีมะจรเข้น้อย	7	3	2
22	ศรีมะจรเข้ใหญ่	7	3	2
23	ทรงคนอง (อ.พระประแดง)	7	3	4
24	บางอ้อ	7	3	4
25	บางกระสอบ	7	3	5
26	บางน้ำผึ้ง	7	3	5
27	บางกอบัว	7	3	5
28	บางกระเจ้า	7	3	5
29	ในคลองบางปลากด (อ.พระสมุทรเจดีย์)	7	4	1
30	บ้านคลองสวน	7	3	4
31	แหลงฟ้าผ่า	7	3	4
รวม		217	103	

ที่มา : www.dola.go.th/local/samutpa.html/ ปี 2541 กองราชการส่วนตำบล กรมการปกครอง

1.5 นิยามศัพท์

บทบาท หมายถึง การกระทำหรือการปฏิบัติงานและหน้าที่ในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล ตาม พ.ร.บ. สถาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนในด้าน

1. เศรษฐกิจ
2. การเมือง การบริหาร
3. สังคมและวัฒนธรรม
4. การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

บทบาทที่เป็นจริง หมายถึง การกระทำ หรือการปฏิบัติงานและกิจกรรมในหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล ที่ได้กระทำหรือปฏิบัติ ตามบทบาทหลักที่กำหนดไว้ใน พระราชบัญญัติ สถาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ตามทรรสนะของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลและพนักงานส่วนตำบล

บทบาทที่คาดหวัง หมายถึง การกระทำ หรือการปฏิบัติงาน และกิจกรรมที่ควรกระทำหรือควรปฏิบัติในหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล ที่ควรกระทำหรือควรปฏิบัติตามบทบาทหลักที่กำหนดในพระราชบัญญัติสถาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และในกฎหมายอื่น ตามทรรสนะของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลและพนักงานส่วนตำบล

คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสถาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ลงวันที่ 26 พฤศจิกายน 2537 ให้้องค์การบริหารส่วนตำบล มีคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล คณะหนึ่ง ซึ่งนายอำเภอ แต่งตั้งจากกำนัน และจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้านไม่เกิน 2 คน และจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งได้รับ เลือกตั้งไม่เกินสี่คน ทั้งนี้ตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และให้คณะกรรมการบริหารเลือกกรรมการบริหารคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการบริหาร และเลือกกรรมการบริหารอีก 1 คนเป็นเลขานุการฯ และประธานกรรมการบริหารฯ มีวาระดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี

พนักงานส่วนตำบล หมายถึง บุคคลซึ่งได้รับการบรรจุ และแต่งตั้งตามพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานส่วนตำบล พ.ศ. 2539 ให้ปฏิบัติหน้าที่ ในองค์การบริหารส่วนตำบลโดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือน ขององค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล หัวหน้าส่วนการคลัง หัวหน้าส่วนโยธา และหัวหน้าส่วนสาธารณสุข ฯลฯ เป็นต้น

ทรศนะ หมายถึง ความคิดเห็น หรือข้อคิดเห็นต่างๆ ของคณะกรรมการบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล คือบทบาท 4 ด้านของอบต. ของบุคคลที่มีต่อ สถานการณ์หรือตัวบุคคลในสังคม

ผลประโยชน์ หมายถึง สิ่งตอบแทนทั้งด้านวัตถุ และจิตใจ เช่น ความพึงพอใจ เกียรติยศชื่อเสียง ความรู้

การมีส่วนร่วม หมายถึง การที่ประชาชนเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงาน พัฒนา โดยร่วมคิดร่วมตัดสินใจและร่วมปฏิบัติการในการแก้ปัญหาของตนเอง และชุมชน ร่วมกับ องค์การในชุมชนและผู้ที่เกี่ยวข้อง

บทบาทพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ หมายถึง การดำเนินที่ก่อให้เกิดการพัฒนาทาง เศรษฐกิจในหลายๆ ด้านคือ

ก. ด้านอาชีพและรายได้ ส่งเสริมและแก้ไขปัญหาในการประกอบอาชีพของ ราษฎรได้ตรงกับความต้องการ เนื่องจากการตัดสินใจในการดำเนินการเป็นเรื่องขององค์การบริหาร ส่วนตำบล ซึ่งไม่ใช่รองรับโครงการและความช่วยเหลือจากทางราชการเหมือนแต่ก่อน ซึ่งโครงการ และความช่วยเหลืออาจตรงกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในขณะนั้น

ข. ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อรองรับการพัฒนาทางเศรษฐกิจ องค์การ บริหารส่วนตำบล สามารถดำเนินการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานหรือแก้ไขปัญหาดังกล่าว ที่เกิดขึ้น เช่น การแก้ไขปัญหายุทธและสิ่งปฏิกูลได้ด้วยตนเอง ปัญหาที่เกิดจากความเสียหายของถนน ประปา ไฟฟ้า เป็นต้น

บทบาทการพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร หมายถึง การบริหารงานขององค์การ บริหารส่วนตำบลที่ส่งผลให้เกิดการพัฒนาทางด้านการเมือง การบริหารของประชาชนในท้องถิ่น

การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการเมืองและการบริหาร หมายถึง การที่ประชาชน ในตำบลมีส่วนร่วมในฐานะผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมัครเลือกตั้งเมื่อมีคุณสมบัติตามที่กฎหมาย กำหนด ติดตามสนับสนุน หรือคัดค้านการปฏิบัติงานถ้าเห็นว่าไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนร่วม กอปรกับให้ประชาชน เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานพัฒนา ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจแก้ปัญหา ของตนเอง ร่วมใช้ความคิดสร้างสรรค์ ความรู้ และความชำนาญ ร่วมกับการใช้วิทยาการที่เหมาะสม

บทบาทพัฒนาด้านสังคมและวัฒนธรรม หมายถึง การส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ซึ่งเป็นประชากรกลุ่มหนึ่งที่มีศักยภาพที่จะช่วยกันพัฒนาท้องถิ่นที่มีความ เจริญก้าวหน้า เด็ก เยาวชนและผู้พิการ เป็นกำลังกลุ่มหนึ่งที่จะช่วยกันพัฒนาสังคมในทุกด้านให้ เจริญก้าวหน้าต่อไปในอนาคตได้ ส่วนผู้สูงอายุก็มีความสำคัญในการถ่ายทอดวัฒนธรรมอันดีงาม ของท้องถิ่น ให้สืบสานต่อไปในอนาคตอันเป็นเอกลักษณ์ที่บ่งบอกถึงความดีและความเจริญรุ่งเรือง ของท้องถิ่น

บทบาทพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง การคุ้มครองดูแลบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นประเด็นที่สำคัญของกระแสการอนุรักษ์ ในปัจจุบัน หากธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมถูกทำลายจะเป็นผลเสียหายต่อประชาชน และประเทศชาติโดยส่วนรวมในอนาคตอย่างมหาศาล

